

Pojęcie „partia” w rozumieniu art. 4 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1046/2001 z dnia 30 maja 2001 r. przyjmującego nadzwyczajne środki wsparcia dla rynku wieprzowiny i wołowiny w Niderlandach odnosi się do ogółu cieląt dostarczonych, w celu ich utylizacji, przez jednego producenta w ciągu jednego i tego samego dnia w ramach jednej i tej samej czynności sprzedaży.

(¹) Dz.U. C 85 z 03.04.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(czwarta izba)

z dnia 12 maja 2005 r.

w sprawie C-99/04 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 2001/80/WE — Brak transpozycji)

(2005/C 171/07)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie C-99/04, **Komisja Wspólnot Europejskich** (pełnomocnicy: G. Valero Jordana i R. Amorosi) przeciwko **Republice Włoskiej** (pełnomocnik: I. M. Braguglia wspierany przez G. Fiengo), mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 26 lutego 2004 r., Trybunał (czwarta izba), w składzie: K. Lenaerts, prezes izby, K. Schiemann i E. Juhász (sprawozdawca), sędziowie; rzecznik generalny: M. Poiares Maduro, sekretarz: R. Grass, główny administrator, wydał w dniu 12 maja 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1 Nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2001/80/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.

2 Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 94 z 17.4.2004.

WYROK TRYBUNAŁU

(piąta izba)

z dnia 28 kwietnia 2005 r.

w sprawie C-157/04, Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa — Gospodarka odpadami — Dyrektywy 75/442/EWG, 91/689/EWG i 1999/31/WE — Składowiska w Punta de Avalos i w Olvera)

(2005/C 171/08)

(Język postępowania: hiszpański)

W sprawie C-157/04 mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa wniesioną dnia 29 marca 2004 r., **Komisja Wspólnot Europejskich** (pełnomocnicy: G. Galero Jordana i M. Konstantinidis) przeciwko **Królestwu Hiszpanii** (pełnomocnik: L. Fraguas Gadea), Trybunał (piąta izba) w składzie: R. Silva de Lapuerta, prezes izby, C. Gulmann i J. Klučka (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: M. Poiares Maduro, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 28 kwietnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1 Nie przyjmując niezbędnych środków w celu zapewnienia zastosowania art. 4, 8, 9 i 13 dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów zmienionej dyrektywą Rady 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991, art. 2 dyrektywy Rady 91/689/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. w sprawie odpadów niebezpiecznych oraz art. 14 dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tych dyrektyw w odniesieniu do nienadzorowanego składowiska w strefie Punta de Avalos na wyspie Gomera (Autonomiczna Wspólnota Wysp Kanaryjskich).

2 Nie przyjmując niezbędnych środków w celu zapewnienia zastosowania art. 4, 8, 9 i 13 dyrektywy Rady 75/442/EWG zmienionej dyrektywą Rady 91/156/EWG Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy w odniesieniu do nienadzorowanego składowiska w Olvera w prowincji Kadyksu (Autonomiczna Wspólnota Andaluzji).

3 Republika Włosa zostaje obciążona kosztami.

(¹) Dz. U. C 106 z 30.4.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 21 kwietnia 2005 r.

w sprawie C-186/04 (wniosek Conseil d'État o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): Pierre Housieaux przeciwko Délégués du conseil de la Région de Bruxelles-Capitale (¹)

(Dyrektywa 90/313/EWG — Swoboda dostępu do informacji o środowisku — Wniosek o udzielenie informacji — Obowiązek uzasadnienia w przypadku odmowy — Termin wiążący — Brak odpowiedzi ze strony organu władzy publicznej w wyznaczonym terminie — Dorozumiana odmowa — Prawo podstawowe do skutecznej ochrony sądowej)

(2005/C 171/09)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-186/04, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Conseil d'État (Belgia) postanowieniem z dnia 1 kwietnia 2004 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 22 kwietnia 2004 r., w postępowaniu: Pierre Housieaux przeciwko Délégués du conseil de la Région de Bruxelles-Capitale, przy udziale: Société de développement régional de Bruxelles (SDRB), Batipont Immobilier SA (BPI), Immomills Louis de Waele Development SA (ILDWD), Trybunał (druga izba), w składzie: C.W.A. Timmermans, prezes izby, R. Silva de Lapuerta, P. Kūris, G. Arestis i J. Klučka (sprawozdawca), sędziowie; rzecznik generalny: J. Kokott, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 21 kwietnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1 Dwumiesięczny termin przewidziany w art. 3 ust. 4 dyrektywy Rady 90/313/EWG z dnia 7 czerwca 1990 r. w sprawie swobody dostępu do informacji o środowisku jest terminem wiążącym.

2 Decyzja, o której mowa w art. 4 dyrektywy 90/313, mogąca być przedmiotem zaskarżenia na drodze prawnej czy administracyjnej przez osobę składającą wniosek o udzielenie informacji jest dorozumianą decyzją odmowną wynikającą z trwającego przez okres dwóch miesięcy braku odpowiedzi ze strony władz publicznych właściwych do rozpatrzenia tego wniosku.

3 Artykuł 3 ust. 4 dyrektywy 90/313 w związku z art. 4 tejże dyrektywy nie sprzeciwia się w sytuacji, jaka ma miejsce w sprawie przed sądem krajowym, przepisom krajowym, zgodnie z którymi, dla celów przyznania skutecznej ochrony sądowej brak odpowiedzi ze strony powyższych władz publicznych w okresie dwóch miesięcy poczytuje się jako skutkujący powstaniem dorozumianej decyzji odmownej mogącej stanowić przedmiot zaskarżenia na drodze prawnej lub administracyjnej zgodnie z obowiązującym w danym państwie systemem prawnym. Jednakże wyżej wymieniony art. 3 ust. 4 sprzeciwia się istnieniu braku uzasadnienia tej decyzji w momencie upływu tego dwumiesięcznego terminu. W tych okolicznościach dorozumiana decyzja odmowna winna być uznana za sprzeczną z prawem.

(¹) Dz.U. C 156 z 12.6.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(piąta izba)

z dnia 4 maja 2005 r.

w sprawie C-335/04 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa — Dyrektywa 2000/43/WE — Brak transpozycji w przewidzianym terminie)

(2005/C 171/10)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-335/04 **Komisja Wspólnot Europejskich** (pełnomocnicy: D. Martin i H. Kreppel) przeciwko **Republice Austrii** (pełnomocnik: E. Riedl) mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 30 lipca 2004 r., Trybunał (piąta izba), w składzie: R. Silva de Lapuerta, prezes izby, P. Kūris i J. Klučka (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 4 maja 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco: